

mindre det er urigtigt, at Nummet til den nuværende Nødhavn er tilfældig stort. Det er, som sagt, ikke opløst, og for at det skulde være opløst og denne Sag skulde komme frem til yderligere Fuldstændiggjørelse, maatte der findes, saaledes som vi have hørt over Helsingørs Havn, en fuldstændig Aftegning af Havnrummet med de Skibe, som havde ligget der, saa at man kunde see, ligesom ved Helsingørs Havn, hvordan hvert Skib har ligget fortojet, hvilken Plads det har indtaget, og at Pladsen har været benyttet paa en forstandig Maade. Deri kunde der saa være Bevis for, at Havnen var for lille, og ved Siden deraf maatte der ligge et Overflag fra Regjeringen over, hvilken yderligere Udvidelse der ansaaes fornøden, og paa hvilke Steder, for at fyldestgørende Forbringinger, der kunne stilles dertil, og deri maatte tillige optages alle de forskellige for Nødhavnen nødvendige Gjenstande, som skulde skaffes tilveie, men Frederikshavns By maatte ikke uafslædig vige tilbage fra at gjøre Noget for sine egne Forretninger. Det er det, som maa fremkalde en stadig Mistillid til denne Sag, at man endnu aldrig har seet Frederikshavns By gjøre et eneste Skridt for at fremme sin egen Fordeel, men at den ideligt har trængt sig over paa Staten, for at gjøre sig nye Fordele. Saa snart vi see Frederikshavn forstaae, at der er Noget, som hedder Byens Havn ved Siden af Nødhavnen, og see den gjøre Offre paa Byens Havn, kunde Staten lettere komme til at gaae ind derpaa. Naar ærede Medlemmer have henledet Opmærksomheden paa, at Indtægterne fra Havnen ere vorede, saa skal Intet i denne Sag gjøre mere tilbageholden med at give yderligere Tilskud til Frederikshavns Havn, thi Indtægterne ere aldeles ikke vorede i noget Forhold til det, Udgifterne have været, og naar saa ærede Medlemmer desuden sige, at der har været et Overmaal af Skibe i Havnen, saa have Afgifterne ikke været for høie for dem, siden de have været der. De have været der og betalt de høie Afgifter, og endda ere Indtægterne ikke vorede i samme Forhold som de Udgifter, der ere bevilgede til Havnen, som i de senere Aar have været overordentlig store, og hvorpaa vi to Gange have meent at see en Ende uden dog endnu at have

seet den. Dersom man nogenstunde faaer at see et klart Overflag med alle Oplysninger over hvad der er nødvendigt for at staae Frederikshavns Havn den Størrelse, den behøver — ikke den Størrelse, den kan faae, thi man kunde jo grave sig heelt ind i Sylland —, saa ligger Sagen for paa en ganske anden Maade, — men hvorvidt det, der er begjæret iaar, svarer til nogen anden Hensigt, end den at beskæftige Muddermaskinen i Havnen Aaret igjennem, troer jeg Ingen kan sige. Den høitæredede Minister har nævnt Sagen ved sit rette Navn, og jeg skal indrømme, at det kan have sin Grund, naar den høitæredede Minister siger: „I det Dialekt vi flytte Muddermaskinen fra Frederikshavn og saa senere skulle tage fat paa Arbejderne igen, fordi de ere nødvendige for Havnens Udvidelse, saa paalægge vi Havnen der ved en ikke ringe Udgift, men da vi have den Erkjendelse, at der maa foretages yderligere Arbejder ved Hjælp af Muddermaskinen, vilde det være rigtigt at give de fornødne Midler til, at Maskinen kan beskæftiges, hele Aaret“ — ja, saa stiller Sagen sig ganske anderledes, saa vide vi, hvad der foreligger, og kunne bedre dømme derom, men vi maae da tillige vide, hvilke yderligere Hensigter man har, om man blot vil opmuddre det Rum der, som nu allerede har en Dybde paa adskillige Steder af 10—11 Fod, til en Dybde af 14 Fod, eller om Meningen er at borttage hele det Plateau, hele den Grund, som ligger indenfor Havnemolen og strækker sig udenfor Dampskibsbroen ind mod Havnen og den Snævring, som adskiller den nordlige Deel fra den sydlige. Dersom det er Hensigten, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at dette er et meget stort og bethdeligt Foretagende, og man bør derfor itide vide, om det er hensigtsmæssigt at gaae ind derpaa, — men ikke strælle af lidt efter lidt, saa paa det ene og saa paa det andet Sted; thi en saadan Afsvælgning vil blive overordentlig dyr. — Det er det, der ligger i det Forslag, som er stillet af Udvælget; det er en Mistillid til hele dette Foretagende, som paalyses os lidt efter lidt i dyre Dømme, uden at vi nogenstunde see, hvad Endemaålet er, eller hvor store de Omkostninger ere, som ville blive forbundne dermed.